Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om fælles bestemmelser for trykbeholdere og kontrolmetoder for disse

(76/767/EØF)

(EFT L 262 af 27.9.1976, s. 153)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 87/354/EØF, af 25. juni 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M2**	Rådets direktiv 88 /665/EØF, af 21. december 1988	L 382	42	31.12.1988
►**M3**	Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003	L 122	36	16.5.2003
►**M4**	Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006	L 363	81	20.12.2006

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

Berigtiget ved:

►**C1**	Berigtigelse, EFT L 222 af 7.8.1981, s. 34 (76/767)

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om fælles bestemmelser for trykbeholdere og kontrolmetoder for disse

(76/767/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

I hver medlemsstat fastlægger præceptive bestemmelser tekniske kendetegn for fremstilling, kontrol med og/eller drift af trykbeholdere; disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; ved deres forskelligartethed hæmmer de samhandelen og kan skabe ulige konkurrencevilkår inden for Det europæiske økonomiske Fællesskab;

disse hindringer for fællessmarkedets oprettelse og funktion kan mindskes og eventuelt fjernes, hvis de samme bestemmelser er gældende i alle medlemsstaterne enten som tillæg til eller i stedet for deres nuværende lovgivning;

kontrol med overholdelsen af disse tekniske forskrifter er nødvendig for effektivt at beskytte brugere og tredjepart; de eksisterende kontrolmetoder er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; for at gennemføre den fri omsætning af beholdere inden for fællessmarkedet og undgå kontrol flere gange, da hver kontrol udgør en hindring for denne fri omsætning af beholderne, bør der foreskrives gensidig anerkendelse af kontrollen medlemsstatene imellem;

for at lette denne gensidige anerkendelse af kontrollen bør der især fastlægges fyldestgørende fremgangsmåder for EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol af beholderne, og de kriterier, der skal tages i betragtning ved udpegningen af de organer, der skal udføre kontrollen, bør harmoniseres;

tilstedeværelsen på en trykbeholder af EØF-mærker svarende til den kontrol, den har været underkastet, lader formode, at den er i overensstemmelse med de tekniske forskrifter, som gælder for den, og overflødiggør derfor en gentagelse af denne kontrol ved indførsel og ibrugtagning;

de nationale forskrifter inden for trykbeholdersektoren omfatter talrige kategorier trykbeholdere til forskellige brug, med forskellig kapacitet og beregnet til højst forskellige tryk; det er hensigtsmæssigt i dette direktiv at fastsætte generelle bestemmelser, som især vedrører fremgangsmåden ved EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol; særdirektiver for hver kategori beholdere fastsætter forskrifterne vedrørende den tekniske udførelse, reglerne for kontrol af disse beholdere og i givet fald, under hvilke vilkår de tekniske Fællesskabsdirektiver erstatter de i forvejen eksisterende nationale bestemmelser;

([1]) EFT nr. C 2 af 9. 1. 1974, s. 64.
([2]) EFT nr. C 101 af 23. 11. 1973, s. 25.

▼B

for at tage hensyn til det tekniske fremskridt er en hurtig tilpasning af de tekniske forskrifter, som de er fastsat i direktiverne vedrørende trykbeholdere, nødvendig; for at lette iværksættelse af de foranstaltninger, som er nødvendige herfor, bør der fastsættes en fremgangsmåde, der indfører et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Udvalget for tilpasning til de tekniske fremskridt af direktiverne om fjernelse af de tekniske hindringer for handelen med trykbeholdere;

det vil kunne ske, at trykbeholdere, som markedsføres, selv om de overholder forskrifterne i det særdirektiv, som gælder for dem, udgør en fare for sikkerheden; det er derfor nødvendigt at fastsætte en fremgangsmåde, der afværger denne fare —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Definitioner og grundlæggende principper

Artikel 1

1. Ved trykbeholder forstås i dette direktiv enhver fast eller transportabel beholder eller tank, i hvilken der kan forekomme eller udvikles et effektivt luft-, damp- eller væskeovertryk, der er større end 0,5 bar.

2. Dette direktiv gælder ikke for:

— beholdere, der er specielt beregnet til brug inden for det nukleare område, og hvis svigt kan medføre frigivelse af radioaktivitet;

— beholdere, der er specielt bestemt til udstyr eller fremdrift af skibe og luftfartøjer;

— rørledninger til transport og distribution.

Artikel 2

1. I særdirektiver anføres for de kategorier trykbeholdere, for hvilke disse gælder, og eventuelt udstyr og tilbehør forbundet med beholdere, nærmere forskrifter for konstruktion og udførelse samt nærmere bestemmelser for kontrol, afprøvning og eventuelt for drift.

Særdirektiverne anfører for hver kategori af trykbeholdere, om der for disse kræves EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol, eller en eller ingen af disse.

De kan fastsætte:

— vilkår eller tidsbegrænsninger, som EØF-typegodkendelsen eventuelt foreskriver, samt hvilke mærker der i så fald skal anbringes på trykbeholderne;

— identifikationsmærker for hver trykbeholder;

— de krav, som de forskellige varianter af en EØF-typegodkendt beholder skal opfylde, for at disse kan opnå den samme EØF-typegodkendelse.

2. Ved trykbeholder af EØF-type forstås i dette direktiv enhver beholder, der er konstrueret og fremstillet således, at den er i overensstemmelse med forskrifterne i det særdirektiv, der gælder for den pågældende trykbeholderkategori.

▼B

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke af årsager som har forbindelse med fremstilling og kontrol i henhold til dette direktiv og til det særdirektiv, som finder anvendelse på en trykbeholder af EØF-type, modsætte sig, forbyde eller begrænse ►C1 markedsføring og ibrugtagning ◄ af en sådan beholder, der overholder forskrifterne i dette direktiv og i særdirektivet, der gælder for denne.

Artikel 4

Medlemsstaterne tillægger EØF-typegodkendelsen og EØF-kontrollen samme gyldighed som tilsvarende nationale foranstaltninger, hvor sådanne findes.

Artikel 5

Den myndighed, der meddeler EØF-typegodkendelse for en beholder, eller det organ, som foretager kontrollen af en beholder, har kun til opgave at påse, at undersøgelserne udføres i overensstemmelse med forskrifterne i særdirektiverne, som finder anvendelse på den pågældende trykbeholder, og at udføre de hverv, som er pålagt dem inden for rammerne af dette direktiv.

KAPITEL II

EØF-typegodkendelse

Artikel 6

1. EØF-typegodkendelsen skal, når den er foreskrevet ved særdirektiv, foretages før

— EØF-kontrollen, når denne kræves;

— salg og ibrugtagning, når EØF-kontrol ikke kræves.

2. Medlemsstaterne meddeler efter begæring fra fabrikanten eller fra dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede, EØF-typegodkendelse for enhver type trykbeholder, der opfylder de i det for den pågældende kategori trykbeholdere gældende særdirektiv fastsatte forskrifter.

3. Begæring om EØF-typegodkendelse for en bestemt type trykbeholder må kun indgives i én medlemsstat.

4. Medlemsstaterne meddeler, nægter at meddele eller tilbagekalder EØF-typegodkendelsen i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel og i bilag I, pkt. 1, 2 og 4.

Artikel 7

1. Såfremt resultatet af den undersøgelse, der er foreskrevet i bilag I, pkt. 2, er tilfredsstillende, udfærdiger den medlemsstat, der har foretaget eller forestået denne undersøgelse, en EØF-typegodkendelsesattest, som ansøgeren modtager.

Når denne godkendelse gælder en beholder, der er underkastet EØF-kontrol, skal fabrikanten før kontrollen anbringe det i bilag I, pkt. 3.1, foreskrevne godkendelsesmærke på beholderen.

2. Forskrifterne vedrørende attest og godkendelsesmærke er anført i bilag I, pkt. 3 og 5.

▼B

Artikel 8

Kræves der ikke EØF-typegodkendelse men EØF-kontrol for en kategori trykbeholdere, der opfylder et særdirektivs forskrifter, forsynes sådanne trykbeholdere før kontrollen fra fabrikantens side og på dennes ansvar med det særlige mærke i overensstemmelse med bilag I, pkt. 3.2.

Artikel 9

1. Den medlemsstat, som har meddelt en EØF-typegodkendelse, skal tilbagekalde den, hvis de krav, som eventuelt måtte være fastsat i et særdirektiv i henhold til artikel 2, stk. 1, ikke er opfyldt.

2. Hvis en medlemsstat, som har meddelt en EØF-typegodkendelse, konstaterer, at trykbeholdere af en godkendt type ikke er i overensstemmelse med denne type:

a) kan den opretholde typegodkendelsen, hvis de konstaterede forskelle er meget små, og ikke i væsentlig grad ændrer beholderens konstruktion eller fabrikationsmetoderne og under alle omstændigheder ikke bringer sikkerheden i fare;

b) skal den tilbagekalde godkendelsen, hvis ændringerne bringer sikkerheden i fare;

c) skal den anmode fabrikanten om så hurtigt som muligt at ændre sin fabrikation, når den finder, at serien ikke længere fuldt ud svarer til den godkendte type; hvis fabrikanten ikke retter sig derefter, skal den tilbagekalde godkendelsen.

3. Den medlemsstat, som har meddelt en EØF-typegodkendelse, skal ligeledes tilbagekalde godkendelsen, hvis den konstaterer, at denne godkendelse ikke skulle have været meddelt.

4. Underrettes den pågældende medlemsstat af en anden medlemsstat om, at der foreligger et af de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede tilfælde, iværksætter den på samme måde, efter at have konsulteret den pågældende stat, de i de nævnte stykker fastsatte foranstaltninger.

5. Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelsen, og en anden medlemsstats kompetente myndigheder er uenige om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller nødvendigt, at tilbagekalde godkendelsen, holdes Kommissionen underrettet. Om nødvendigt foretager denne konsultationer med henblik på at nå til en løsning.

6. Tilbagekaldelse af en EØF-typegodkendelse kan kun foretages, af den medlemsstat, der har meddelt den, og den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

KAPITEL III

EØF-kontrol

Artikel 10

Ved EØF-kontrollen kontrolleres det, om en trykbeholder er i overensstemmelse med kravene i det særdirektiv, som gælder for denne; denne kontrol markeres med EØF-kontrolmærket.

Artikel 11

1. Når en trykbeholder indleveres til EØF-kontrol, undersøger kontrolorganet, om

▼B

a) — trykbeholderen hører til en kategori, for hvilken der kræves EØF-typegodkendelse, og i bekræftende fald, om den er i overensstemmelse med den godkendte type og forsynet med godkendelsesmærket;

— trykbeholderen hører til en kategori, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse, og i bekræftende fald, om den er i overensstemmelse med de forskrifter, der er fastsat i særdirektivet;

b) — trykbeholderen opfylder forskrifterne i særdirektivet, for så vidt angår gennemførelse af afprøvninger og den korrekte anbringelse af de foreskrevne mærker og påskrifter.

2. Fabrikanten kan ikke nægte kontrolorganet adgang til fabrikationsstedet, når en fyldestgørende udførelse af de opgaver, som påhviler kontrolorganet, kræver det.

Artikel 12

Med forbehold af medlemsstaternes kompetence til at træffe de foranstaltninger og stille de betingelser, de måtte finde nødvendige på nationalt plan for at sikre, at kontrolorganerne udøver en effektiv, samordnet og upåklagelig virksomhed, indeholder bilag III en række minimumskriterier, som medlemsstaterne under alle omstændigheder skal overholde ved udpegningen af disse kontrolorganer i henhold til artikel 13.

Artikel 13

1. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen fortegnelsen over de udpegede kontrolorganer og angiver samtidig, hvorvidt disse kun skal udføre bestemte kontrolfunktioner; endvidere skal der gives meddelelse om enhver senere ændring af denne fortegnelse.

2. En medlemsstat, der har udpeget et kontrolorgan, skal tilbagekalde denne udpegning, dersom den konstaterer, at dette organ ikke opfylder de i bilag III anførte kriterier. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og anfører, hvorvidt udpegningen er helt tilbagekaldt eller kun er det med hensyn til visse former for kontrol.

3. Kun den medlemsstat, der har udpeget det pågældende kontrolorgan, kan tilbagekalde eller begrænse denne udpegning.

Artikel 14

1. Efter at have udført EØF-kontrollen på en trykbeholder på den i artikel 11 fastsatte måde, og i henhold til forskrifterne i bilag II, anbringer kontrolorganet mærker for den delvise eller endelige EØF-kontrol på beholderen i henhold til de i bilag II, pkt. 3, fastsatte regler.

2. Bestemmelser om EØF-kontrolmærkernes form samt deres kendetegn er anført i bilag II, pkt. 3.

3. Kontrolorganet udsteder en attest, som bekræfter den udførte kontrol og resultatet af denne, såfremt dette foreskrives i et særdirektiv.

Artikel 15

Såfremt et særdirektiv vedrørende en kategori trykbeholdere ikke foreskriver EØF-kontrol, anbringer fabrikanten på eget ansvar og efter at have kontrolleret hver beholders overensstemmelse med særdirektivets forskrifter og eventuelt med den godkendte type:

a) enten det særlige mærke, som er beskrevet i bilag I, pkt. 5.3, når EØF-typegodkendelse er påkrævet;

▼B

b) eller det særlige mærke, som er beskrevet i bilag I, pkt. 5.4, når der foreligger fritagelse for EØF-typegodkendelse.

KAPITEL IV

Fælles bestemmelser for EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol

Artikel 16

1. De mærker, som er foreskrevet i dette direktiv og i de særdirektiver, der finder anvendelse på en beholder og på deres supplerende anordninger, skal på enhver beholder og disses supplerende anordninger være anbragt på et synligt sted, være let læselige og må ikke kunne udslettes.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at forbyde, at der i forbindelse med trykbeholdere, anvendes mærker eller påskrifter, der vil kunne forveksles med EØF-mærker.

KAPITEL V

Undtagelsesklausul

Artikel 17

1. Konstruktionen af og fremstillingsmetoderne for en trykbeholder kan afvige fra visse af de i særdirektiverne fastsatte bestemmelser, uden at dette medfører, at beholderen falder uden for anvendelsesområdet for bestemmelserne i artikel 3, under forudsætning af at ændringerne yder en mindst lige så stor sikkerhed.

2. Hvert særdirektiv skal udtrykkelig anføre enten, hvilke bestemmelser der således kan fraviges, eller hvilke bestemmelser det ikke er muligt at fravige.

I sådanne tilfælde anvendes følgende fremgangsmåde:

a) Medlemsstaten sender dokumenterne med beskrivelse af beholderen samt fornøden dokumentation til støtte for begæringen om undtagelse, så som resultaterne af eventuelle afprøvninger, til de øvrige medlemsstater, som har en frist på fire måneder fra modtagelsen af oplysningerne til at erklære sig enig eller uenig, til at fremsende bemærkninger, stille spørgsmål, stille yderligere krav eller anmode om yderligere afprøvninger samt, dersom de måtte ønske det, forlange at Udvalget anmodes om at afgive en udtalelse efter den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde. Disse meddelelser sendes også til Kommissionen. Denne korrespondance er fortrolig;

b) såfremt ingen medlemsstat inden udløbet af den fastsatte frist har forlangt sagen indbragt for Udvalget eller har erklæret sig uenig, godkender medlemsstaten, når den har opfyldt alle kravene i fremgangsmåden i litra a), den undtagelse, der er anmodet om, og underretter de øvrige medlemsstater samt Kommissionen herom;

c) såfremt en medlemsstat ikke inden udløbet af den fastsatte frist har svaret, betragtes det, som om den pågældende medlemsstat giver sit samtykke; oprindelsesstaten skal dog gennem Kommissionen anmode om bekræftelse af, at svaret ikke er afgivet;

d) når sagen indbringes for Udvalget, og dette afgiver en positiv udtalelse, kan medlemsstaten godkende undtagelsen på betingelser, der eventuelt er foreslået af udvalget;

e) disse dokumenter udstedes på bestemmelseslandets sprog eller på et andet af dette land godkendt sprog.

▼B

KAPITEL VI

Tilpasning af direktiverne til de tekniske fremskridt

Artikel 18

De ændringer, som er nødvendige med henblik på tilpasning til de tekniske fremskridt af:

— bilag I og II til dette direktiv;

— de bestemmelser i særdirektiverne, som udtrykkeligt anføres i hvert enkelt af disse direktiver

foretages efter fremgangsmåden i artikel 20.

Artikel 19

1. Der nedsættes et udvalg for tilpasning til de tekniske fremskridt af direktiverne om fjernelse af tekniske hindringer for handel med trykbeholdere, i det følgende benævnt »Udvalget«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

▼M3

_____

Artikel 20

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Tilpasning til den Tekniske Udvikling af Direktiverne om Fjernelse af Tekniske Handelshindringer for trykbeholdere.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([1]).

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

KAPITEL VII

Beskyttelsesklausul

Artikel 21

1. Såfremt en medlemsstat på basis af en udførlig begrundelse konstaterer, at en eller flere trykbeholdere, selv om de er i overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv og i særdirektiverne, udgør en fare for sikkerheden, kan denne stat midlertidigt forbyde markedsføringen af denne eller disse beholdere på sit område eller underlægge denne eller disse særlige betingelser. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, idet den samtidig giver en nærmere begrundelse for sin afgørelse.

2. Inden seks uger herefter konsulterer Kommissionen de berørte medlemsstater og afgiver derefter omgående sin udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Dersom Kommissionen er af den opfattelse, at tekniske tilpasninger til direktivet er nødvendige, vedtages disse tilpasninger enten af Kommissionen eller af Rådet ifølge den i artikel 20 fastlagte frem-

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

gangsmåde; i så fald kan den medlemsstat, der har truffet beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse, indtil sådanne tilpasninger træder i kraft.

KAPITEL VIII

Særbestemmelser

Artikel 22

1. Denne artikel finder anvendelse på beholdere, som falder inden for dette direktivs anvendelsesområde i medfør af dets artikel 1, men som ikke er omfattet af et særdirektiv.

2. I så tilfælde gælder følgende bestemmelser:

a) de kompetente myndigheder i bestemmelsesstaten, betragter sådanne trykbeholdere, som har været underkastet kontrol og afprøvning af et kontrolorgan, der er udpeget i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag IV, som værende i overensstemmelse med de i denne stat gældende administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for udførelsen af sådanne beholdere;

b) ovennævnte afprøvninger og kontrol skal udføres i overensstemmelse med den i bilag IV beskrevne fremgangsmåde og efter de metoder, der er foreskrevet i bestemmelsesstaten, eller som af dennes administrative myndigheder anerkendes som ligestillede.

Ved ovennævnte afprøvninger og kontrol forstås enhver afprøvning og kontrol, som kan udføres på beholdernes fabrikationssted.

3. Medlemsstaterne tillægger de rapporter og attester, som udstedes af kontrolorganet i den stat, hvor trykbeholderen hidrører fra, samme gyldighed som de tilsvarende nationale dokumenter.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Enhver afgørelse, der træffes af en medlemsstat eller et kontrolorgan i medfør af dette direktiv og særdirektiverne, og ved hvilken EØF-typegodkendelse eller anbringelse af EØF-kontrolmærke, afslås, eller ved hvilken salg eller brug af trykbeholdere af EØF-type forbydes, skal begrundes nøje. Den skal snarest meddeles den pågældende med angivelse af de retsmidler, som den pågældende har i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat, og af fristerne for anvendelse af disse.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsætte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden atten måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, de udsteder på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 25

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I (1)

EØF-TYPEGODKENDELSE

1. BEGÆRING OM EØF-TYPEGODKENDELSE

1.1. Begæringen og den dermed forbundne korrespondance skal være affattet på et sprog, som er et officielt sprog i den stat, i hvilken begæringen indgives, og i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende stat. Denne medlemsstat kan kræve, at de vedlagte dokumenter ligeledes er affattet på dette officielle sprog.

1.2. Begæringen skal indeholde følgende oplysninger:

— fabrikantens eller firmaets, den befuldmægtigedes eller ansøgerens navn og adresse, samt beholdernes fremstillingssted eller -steder;

— beholderkategori;

— påtænkt anvendelse eller begrænsninger i anvendelsen;

— tekniske specifikationer;

— eventuel handelsbetegnelse eller typebetegnelse.

1.3. Med begæringen skal følge to eksemplarer af de dokumenter, der er nødvendige for dens behandling, derunder:

1.3.1. En beskrivelse vedrørende:

— materialespecifikation, fabrikationsmåde og styrkeberegning for beholderen;

— i givet fald sikkerhedsanordninger;

— placering af de i dette direktiv foreskrevne godkendelses- og kontrolmærker og andre i specialdirektiverne foreskrevne mærker.

1.3.2. Samlingstegning samt eventuelt detailtegninger af vigtigere dele.

1.3.3. Enhver anden oplysning, der kræves i henhold til særdirektiverne.

1.3.4. En erklæring, hvorved det attesteres, at der ikke er indgivet anden begæring om EØF-godkendelse for den samme type beholder.

2. EØF-TYPEGODKENDELSESAFPRØVNING

2.1. EØF-typegodkendelsesafprøvning gennemføres på grundlag af konstruktionstegningerne og eventuelt på grundlag af prøveudtagne beholdere.

Denne afprøvning omfatter:

a) kontrol af beregninger, fabrikationsmåde, arbejdets udførelse samt anvendte materialer;

b) i givet fald kontrol af sikkerheds- og måleanordninger samt installationsmåde.

3. EØF-GODKENDELSESATTEST OG EØF-GODKENDELSESMÆRKE

3.1. Den i artikel 7 omhandlede attest angiver resultaterne af kontrollen af typen og de forskrifter som eventuelt finder anvendelse på godkendelsen i medfør af artikel 2, stk. 1. Der skal vedlægges de beskrivelser og tegninger, der er nødvendige for at identificere typen og eventuelt forklare dens virkemåde. EØF-godkendelsesmærket i henhold til artikel 7, har form af et stiliseret ε. Dette mærke indeholder:

— i den øverste del, det tal, der i kronologisk orden efter vedtagelse er tildelt særdirektivet, og kendingsbogstav for den stat, der meddeler EØF-typegodkendelsen ►A2 (B for Belgien, D for Tyskland, DK for Danmark, E for Spanien, F for Frankrig, ►M1 El for Grækenland ◄, I for Italien, IRL for Irland, L for Luxembourg, N L for Nederlandene, P for Portugal, UK for Det forenede Kongerige ►A3 , A for Østrig, S for Sverige, FI for Finland ◄ ►M4 , BG for Bulgarien, RO for Rumænien ◄) ◄ samt de to sidste cifre i

(1) Jf. tillæg til bilag I og II.

▼B

godkendelsesåret; det særdirektivtal, som EØF-typegodkendelsen henviser til, tildeles af Rådet ved direktivets vedtagelse;

— i den nederste del, EØF-typegodkendelsens kendingsnummer.

Et eksempel på dette EØF-typegodkendelsesmærke findes under pkt. 5.1.

3.2. Det mærke, der er nævnt i artikel 8 består af spejlbilledet af det stiliserede ε i hvis øvre del er anført de i pkt. 3.1., første led, foreskrevne angivelser og i hvis nedre del anføres referencenummeret for den beholderkategori, som er fritaget for EØF-typegodkendelse i medfør af et særdirektiv.

Et eksempel på dette mærke findes under pkt. 5.2.

3.3. Det mærke, der er nævnt i artikel 15, litra a), er det samme som EØF-typegodkendelsesmærket omgivet af en sekskant.

Et eksempel på dette mærke findes under pkt. 5.3.

3.4. Det mærke, der er nævnt i artikel 15, litra b), er det samme som et mærke for fritagelse for EØF-typegodkendelse omgivet af en sekskant. Et eksempel på dette mærke findes under pkt. 5.4.

4. BEKENDTGØRELSE AF EØF-TYPEGODKENDELSEN

▼M2

———————

▼B

4.2. Samtidig med meddelelsen til ansøgeren fremsender medlemsstaten genparter af EØF-typegodkendelsesattesten til Kommissionen og de andre medlemsstater, som ligeledes kan få genparter såvel af dokumenter, som indeholder beholderens endelige tekniske data, som af kontrol- og afprøvningsrapporterne.

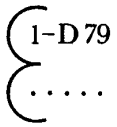
4.3. Tilbagekaldelse af en EØF-typegodkendelse sker i overensstemmelse med fremgangsmåden for bekendtgørelse i henhold til pkt. ►M2 ————————4.2.

4.4. En medlemsstat, der afslår at meddele en EØF-typegodkendelse, underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

5. MÆRKER VEDRØRENDE EØF-TYPEGODKENDELSE

5.1. **Mærke for EØF-typegodkendelse** *(jf. pkt. 3.1.).*

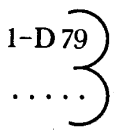
Eksempel:

EØF-typegodkendelse meddelt af Forbundsrepublikken Tyskland i 1979 i medfør af første særdirektiv.
Kendingsnummer for EØF-typegodkendelsen.

5.2. **Mærke for fritagelse for EØF-typegodkendelse** *(jævnfør pkt. 3.2).*

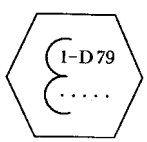
Eksempel:

Beholder fremstillet i Tyskland i 1979 for hvilken der i medfør af første særdirektiv ikke kræves EØF-typegodkendelse. Referencenummer for beholderkategori, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse, dersom dette er foreskrevet i særdirektivet.

5.3. **Mærke for EØF-typegodkendelse og for fritagelse for EØF-kontrol** *(jævnfør pkt. 3.3).*

Eksempel:

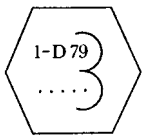

EØF-typegodkendelse meddelt af Forbundsrepublikken Tyskland i 1979 i medfør af første særdirektiv.
Kendingsnummer for EØF-typegodkendelsen.

▼B

5.4. **Mærke for fritagelse for EØF-typegodkendelse, og for fritagelse for EØF-kontrol** *jævnfør pkt. 3.4).*

Eksempel:

Beholder fremstillet i Tyskland i 1979, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse i medfør af første særdirektiv. Referencenummer for beholderkategori, for hvilken der ikke kræves EØF-typegodkendelse, dersom dette er anført i særdirektivet.

5.5. Særdirektiver kan fastsætte, hvor mærkerne vedrørende EØF-typegodkendelse skal anbringes, samt deres dimensioner.

Såfremt der ikke i særdirektiverne er angivet andet, skal alle mærkers bogstaver og tal være mindst 5 mm høje.

▼B

BILAG II (1)

EØF-kontrol

1. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1.1. EØF-kontrol kan foretages i én eller flere faser.

1.2. Med forbehold af bestemmelser i særdirektiverne skal:

1.2.1. EØF-kontrol udføres på én gang på beholdere, som udgør en enhed, når de forlader fabrikken, dvs. beholdere, som i princippet kan overføres til anvendelsesstedet uden at skulle skilles ad forinden;

1.2.2. kontrol af beholdere, der ikke forsendes i ét stykke, udføres i to eller flere faser;

1.2.3. kontrollen skal især gøre det muligt at sikre, at beholderen stemmer overens med den godkendte type, eller for beholdere, der er fritaget for EØF-typegodkendelse, med bestemmelserne i det særdirektiv, som finder anvendelse på dem.

2. EØF-KONTROLLENS ART

2.1. Med forbehold af bestemmelser i særdirektiverne, omfatter kontrollen:

— undersøgelse af materialernes beskaffenhed;

— kontrol af beregninger fabrikationsmåde, arbejdets udførelse og anvendte materialer;

— indvendig undersøgelse bestående af en kontrol af de indre dele og svejsningerne;

— trykprøvning;

— eventuel kontrol af sikkerheds- og måleanordninger;

— udvendig undersøgelse af beholderens forskellige dele;

— driftsprøvning i det omfang, det er foreskrevet i særdirektiverne.

3. EØF-KONTROLMÆRKER

3.1. **Beskrivelse af EØF-kontrolmærkerne**

3.1.1. Med forbehold af bestemmelser i særdirektiverne er de EØF-kontrolmærker, som anbringes i henhold til pkt. 3.3, følgende:

3.1.1.1. mærket for den endelige EØF-kontrol, der består af to præg:

3.1.1.1.1. det første præg udgøres af et lille »e«, i hvilket anbringes:

— i den øverste halvdel kendingsbogstavet for den stat, i hvilken kontrollen er foretaget ►**A2** (B for Belgien, D for Tyskland, DK for Danmark, E for Spanien, F for Frankrig, ►**M1** El for Grækenland ◄, I for Italien, IRL for Irland, L for Luxembourg, N L for Nederlandene, P for Portugal, UK for Det forenede Kongerige ►**A3** , A for Østrig, S for Sverige, FI for Finland ◄ ►**M4** , BG for Bulgarien, RO for Rumænien ◄) ◄ samt om nødvendigt et eller to cifre, der angiver en underinddeling efter område;

— i den nederste halvdel kontrolorganets mærke anbragt af den person, som har foretaget kontrollen, eventuelt suppleret med den persons mærke, som har foretaget kontrollen;

3.1.1.1.2. Det andet præg består af datoen for kontrollen i en sekskantet ramme angivet med den i særdirektiverne krævede nøjagtighed;

(1) Jf. tillæg til bilag I og II.

▼B

3.1.1.2. mærket for den delvis gennemførte EØF-kontrol består kun af det første mærke ([1]).

3.2. **Mærkernes form og dimensioner**

3.2.1. Figurerne 1 og 2 angiver formen af de i pkt. 3.1.1.1.1 og 3.1.1.1.2 omhandlede mærker.

Særdirektiverne kan fastsætte, hvor EØF-kontrolmærkerne skal anbringes samt deres dimensioner.

Såfremt der ikke i særdirektiverne er angivet andet, skal hvert mærkes bogstaver og tal være mindst 5 mm høje.

3.2.2. Kontrolorganerne i medlemsstaterne udveksler tegninger af EØF-kontrolmærker.

3.3. **Mærkernes anbringelse**

3.3.1. Det endelige EØF-kontrolmærke anbringes på det hertil bestemte sted på beholderen, når den er endeligt kontrolleret og godkendt som værende i overensstemmelse med EØF-forskrifterne.

3.3.2. I tilfælde af kontrol i flere faser anbringes på fabrikationsstedet mærket for delvis EØF-kontrol på en beholder eller en del af denne, som på det stadium i kontrollen opfylder EØF-kravene, på det til mærkeskiltet beregnede sted på et hvilket som helst andet sted, der er foreskrevet i særdirektiverne.

([1]) *Forklarende bemærkning vedrørende begreberne »mærket for den endelige EØF-kontrol« og »mærke for den delvis gennemførte EØF-kontrol«*
Såfremt en beholder ikke kan samles på fabrikationsstedet, eller hvis dens egenskaber er udsat for at blive ændret under transporten udføres EØF-kontrollen på følgende måde:
— kontrol af beholderen på fabrikationsstedet udføres af et kontrolorgan i oprindelsesstaten, som, såfremt beholderen er i overensstemmelse med EØF-forskrifterne, på denne anbringer det under pkt. 3.1.1.1.1 beskrevne mærke »e«, det såkaldte »mærke« for den delvis gennemførte EØF-kontrol«;
— den endelige kontrol af beholderen på anvendelsesstedet udføres af et kontrolorgan i bestemmelsesstaten, som såfremt beholderen er i overensstemmelse med EØF-forskrifterne, på denne anbringer det under pkt. 3.1.1.1.2 beskrevne mærke, idet dette mærke sammen med mærke for den delvis gennemførte EØF-kontrol udgør mærket for den endelige EØF-kontrol.

▼B

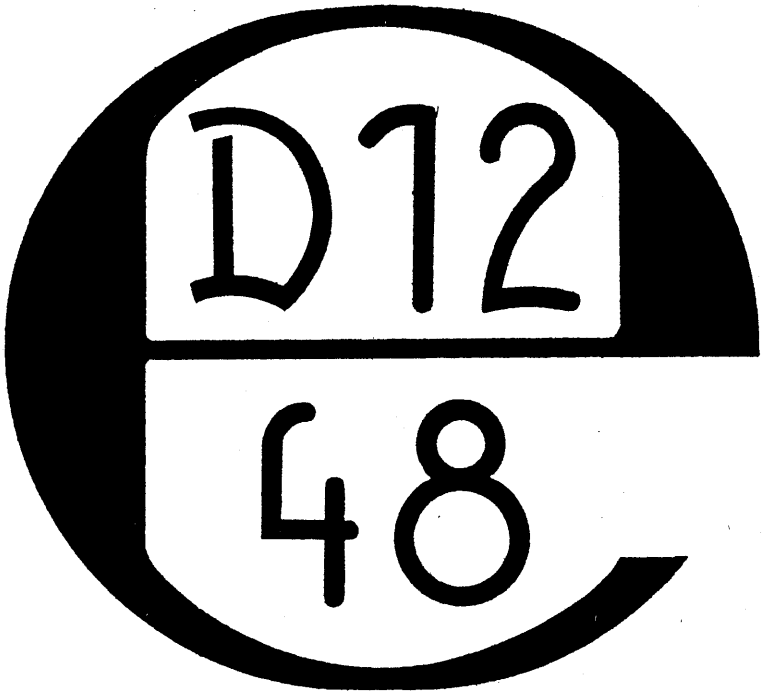

Fig. 1

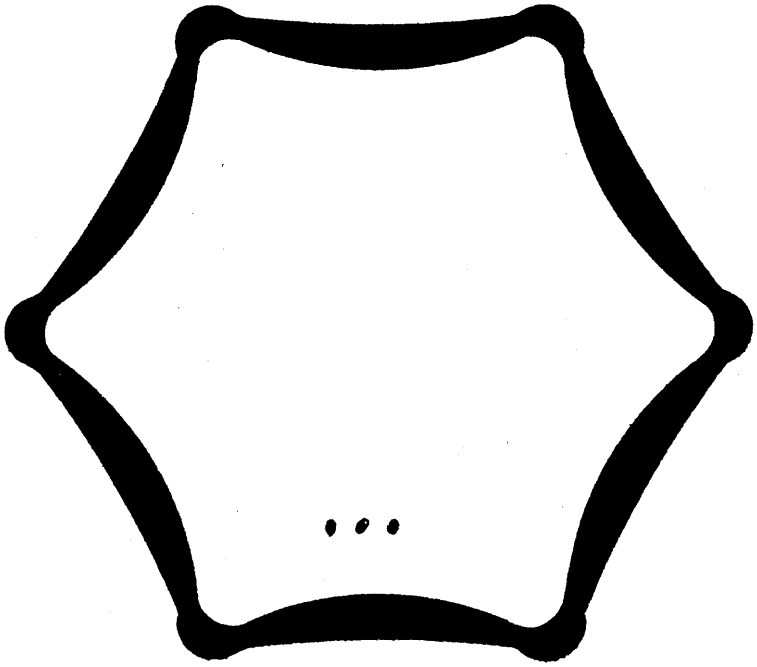
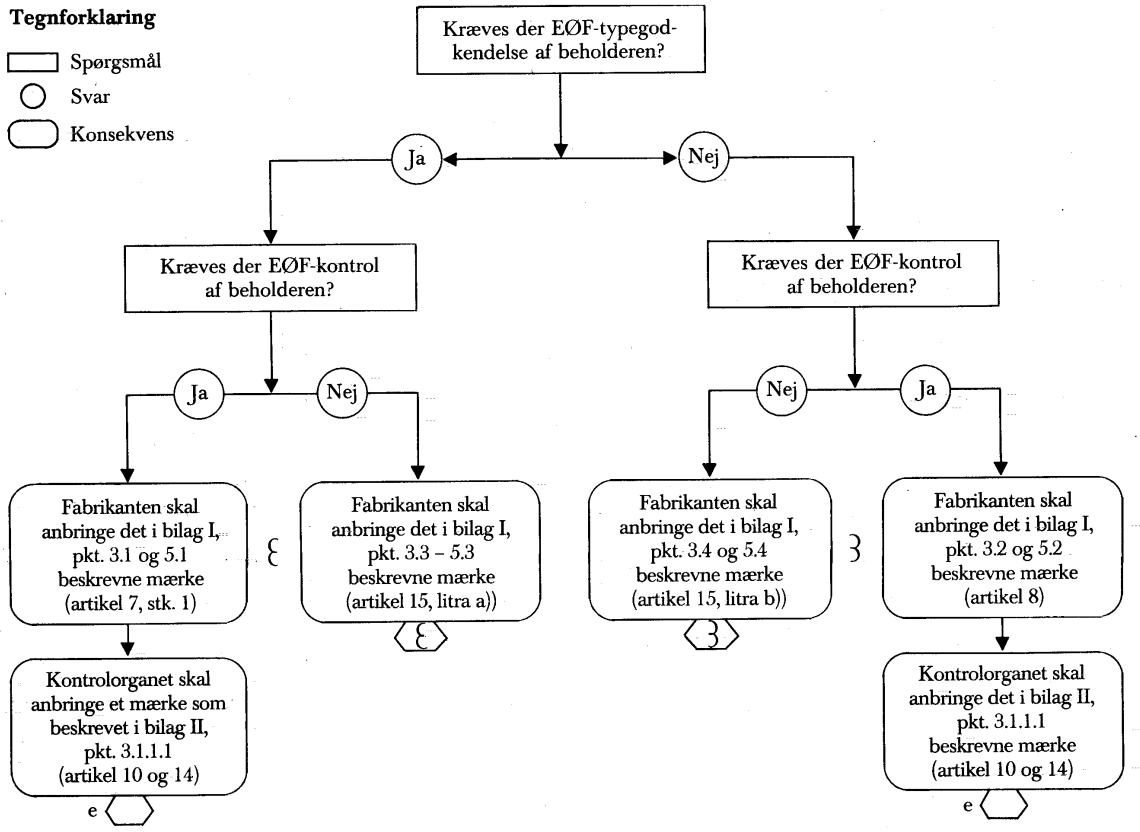

Fig. 2

▼B

Tillæg til bilag I og II

Skema over de forskellige kombinationsmuligheder ved EØF-typegodkendelse eller EØF-kontrol

▼B

BILAG III

Minimumskriterier, som medlemsstaterne skal lægge til grund ved udpegning af kontrolorganer, der skal foretage EØF-kontrol

1. Kontrolorganet, dets leder og det personale, som skal udføre kontrollen, må ikke være hverken ophavsmand til konstruktionen, fabrikant, leverandør eller være beskæftiget med montage af de beholdere eller anlæg, som de skal kontrollere, eller nogen af disse personers befuldmægtigede. De må hverken som selvstændige eller som befuldmægtigede deltage i konstruktion, fabrikation, salg, repræsentation eller vedligeholdelse af disse beholdere eller anlæg. Dette udelukker ikke mulighed for, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og kontrolorgan.

2. Kontrolorganet og det personale, der skal udføre kontrollen, skal udøve kontrolvirksomheden med faglig integritet og teknisk kompetence på højeste plan og være uafhængig af enhver form for pression og incitament navnlig af finansiel art, som kan påvirke deres bedømmelse eller resultaterne af deres kontrol, herunder navnlig pression og indflydelse fra personer eller grupper af personer, der har interesse af kontrolresultaterne.

3. Kontrolorganet skal råde over det personale og besidde de midler, som er nødvendige for på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med udførelsen af kontrollen og have adgang til det til ikke normalt forekommende kontrolopgaver nødvendige materiale.

4. Det personale, som skal udføre kontrollen, skal have:

   — en god teknisk og faglig uddannelse,

   — et tilstrykkeligt kendskab til forskrifterne vedrørende den kontrol, det udfører, og en tilstrækkelig praktisk erfaring mht. en sådan kontrol,

   — den nødvendige færdighed i at udarbejde attester, rapporter og redegørelser, som gengiver resultaterne af den udførte kontrol.

5. Det personale, som skal udføre kontrollen, skal sikres fuld uafhængighed. Aflønningen af hver enkelt ansat må hverken være afhængig af det antal kontrolfunktioner, denne udfører, eller af kontrollens resultater.

6. Kontrolorganet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det civilretlige ansvar dækkes af staten på grundlag af nationale retsregler, eller medmindre kontrollen udføres direkte af medlemsstaten.

7. Kontrolorganets personale er bundet af den faglige tavshedspligt om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af dets virksomhed (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udøver dets virksomhed) i forbindelse med dette direktiv og særdirektiverne eller enhver national retsforskrift udstedt i medfør af disse.

▼B

BILAG IV

DEFINITIONER

Oprindelsesstat: Den medlemsstat, hvori en trykbeholder er fremstillet.

Bestemmelsesstat: Den medlemsstat, i hvilken trykbeholderen skal indføres, bringes i handelen og/eller tages i brug.

Oprindelsesadministration: De kompetente administrative myndigheder i oprindelsesstaten.

Bestemmelsesadministration: De kompetente administrative myndigheder i bestemmelsesstaten.

FREMGANGSMÅDE

1. Under henvisning til artikel 22 indgiver den fabrikant eller en repræsentant for den fabrikant, der ønsker at eksportere en eller flere trykbeholdere af en og samme type, en begæring til bestemmelsesadministrationen enten direkte eller gennem importøren i bestemmelsesstaten med henblik på, at kontrollen udføres i overensstemmelse med bestemmelsesstatens metoder, af et andet kontrolorgan end bestemmelsesstatens.

   Fabrikanten eller dennes repræsentant angiver i sin begæring, hvilket kontrolorgan han har valgt. Dette valg skal foretages ud fra den fortegnelse, oprindelsesstaten har meddelt i henhold til artikel 13. Dersom det imidlertid som undtagelse fra denne fremgangsmåde, drejer sig om en beholder, der er fremstillet som følge af en enkelt ordre og i et meget lille antal eksemplarer, eller beholdere, der skal indgå i et mere kompleks anlæg, og som udføres i henhold til oplysninger og specifikationer for kunden eller en af denne udpeget konsulent, vælges kontrolorganet i oprindelsesstaten af kunden, uanset om der vælges et organ fra den i artikel 13 omhandlede fortegnelse, såfremt bestemmelsesadministrationen er indforstået med dette valg.

   Bestemmelsesadministrationen underretter oprindelsesadministrationen om de afgørelser, den træffer i sagen.

   I begæringen skal kundens eller importørens navn opgives, såfremt det kendes.

   Begæringen vedlægges materiale i form af tegninger og beregninger vedrørende beholderen eller typen, specifikationer over anvendte materialer, oplysninger vedrørende anvendte fabrikationsprocesser og detaljeret beskrivelse af kontrolmetoder, der er anvendt under fabrikationen, samt enhver anden oplysning, som fabrikanten eller dennes repræsentant anser for nyttig for bestemmelsesadministrationen, når den skal bedømme, hvorvidt en trykbeholder eller flere trykbeholdere af samme type, der er fremstillet i henhold til den pågældende konstruktionen, er i overensstemmelse med de forskrifter, der gælder for trykbeholdere i bestemmelsesstaten.

   Materialet fremsendes i fire eksemplarer på bestemmelsesstatens sprog eller på et andet sprog, der godkendes af denne stat.

2.

2.1. Bestemmelsesadministrationen anerkender modtagelsen af materialet, så snart dette er indgået.

2.2.

2.2.1. Hvis bestemmelsesadministrationen skønner, at det modtagne materiale indeholder alle de oplysninger, der kræves i henhold til bestemmelserne i pkt. 1, har den fra modtagelsen af materialet en frist på tre måneder til at foretage en grundig gennemgang af de deri indeholdte dokumenter.

2.2.2. Hvis bestemmelsesadministrationen skønner, at det modtagne materiale ikke indeholder alle de oplysninger, der kræves i henhold til bestemmelserne i pkt. 1, har den fra modtagelsen af materialet en frist på en måned til at meddele ansøgeren, hvilke forbedringer der skal foretages i materialet i så henseende. Så snart det supplerende materiale i overensstem-

▼B

melse med denne meddelelse er modtaget, følges den i pkt. 2.2.1 anførte fremgangsmåde.

2.3.

2.3.1. Hvis det ved grundig undersøgelse af materialet viser sig, at en beholder eller flere beholdere af samme type, der er fremstillet eller skal fremstilles i overensstemmelse med de indsendte dokumenter, overholder i de i bestemmelsesstaten gældende forskrifter for trykbeholdere eller kan godkendes ved dispensation fra disse forskrifter, meddeler bestemmelsesadministrationen ansøgeren dette inden for den i pkt. 2.2.1 fastsatte tidsfrist.

Dersom den beholder eller de beholdere af samme type, for hvilke der indgives begæring om godkendelse, ikke omfattes af forskrifterne i bestemmelsesstaten kan bestemmelsesadministrationen kræve, at de skal være i overensstemmelse med de i oprindelsesstaten gældende forskrifter for sådanne beholdere.

2.3.2. Hvis det ved grundig undersøgelse af materialet viser sig, at en beholder eller flere beholdere af samme type, der er fremstillet eller skal fremstilles i overensstemmelse med de indsendte dokumenter, ikke overholder de i bestemmelsesstaten gældende forskrifter for trykbeholdere og ikke kan godkendes ved dispensation fra disse forskrifter, meddeler bestemmelsesadministrationen ansøgeren dette inden for den i pkt. 2.2.1 fastsatte tidsfrist samt oplyser, hvilke bestemmelser ikke er overholdt, og hvilke skal overholdes, for at en beholder eller flere beholdere af samme type kan godkendes. Med henblik herpå anfører den, hvilke fremstillingsnormer, kontrol, afprøvning og efterprøvning, der kræves i henhold til de i bestemmelsesstaten gældende forskrifter for trykbeholdere.

Hvis ansøgeren indvilger i at foretage sådanne ændringer i konstruktionen, fabrikationen af og/eller kontrolmetoderne for beholderen eller beholderne af samme type, at denne eller disse derved kommer til at opfylde de angivne betingelser, ændrer han sit materiale i overensstemmelse dermed. Så snart det ændrede materiale er modtaget, følges den i pkt. 2.2.1 anførte fremgangsmåde, men med en frist begrænset til to måneder.

2.3.3. De kriterier, som bestemmelsesadministrationen lægger til grund for at tillade eller afslå, at de under pkt. 2.3.1 og 2.3.2 nævnte undtagelser tages i anvendelse, er de samme som de, der gælder for bestemmelsesstatens fabrikanter.

2.4. Gebyrer, afgifter eller andre vederlag i forbindelse med sagsbehandlingen beregnes på grundlag af de regler, der gælder i bestemmelsesstaten.

3. Det i henhold til pkt. 1 valgte kontrolorgan udfører de opgaver, som kræves af bestemmelsesadministrationen.

4. Efter at have opfyldt bestemmelsesadministrationens krav om kontrol, afprøvning og efterprøvning og at have kontrolleret, at resultaterne er tilfredsstillende, afgiver kontrolorganet til fabrikanten eller dennes repræsentant samt til bestemmelsesadministrationen rapporterne vedrørende denne kontrol, afprøvning og efterprøvning samt attestationer, som bekræfter, at kontrol-, afprøvnings- og efterprøvningsmetoderne samt resultaterne er i overensstemmelse med de af bestemmelsesstaten fremsatte krav.

Hvis kontrolresultaterne ikke er tilfredsstillende, giver kontrolorganet ansøgeren såvel som bestemmelsesadministrationen meddelelse herom.

Disse dokumenter skal være affattet på bestemmelsesstatens sprog eller på et andet af denne stat godkendt sprog.

5. Gebyrer, afgifter eller vederlag for udførelsen af kontrol og afprøvning beregnes på grundlag af de regler, der gælder for kontrolorganet.

6. Bestemmelsesadministrationen skal sikre, at ethvert projekt og enhver dokumentation, der indgives til den, behandles fortroligt.